

Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

EU's klimatold er også kendt som Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM).

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er EU's klimatold et godt og effektivt værktøj til at bekæmpe klimaforandringer?
2. Er EU's klimatold retfærdig? Straffer klimatolden udviklingslandene uretfærdigt meget, eller motiverer det dem til at tage mere bæredygtige metoder og teknologi i brug?
3. Skal omfanget af EU's klimatold udvides til at omfatte alle sektorer og produkter?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
- Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten

Introduktion til debattemaet: Hvad er EU's Klimatold (CBAM)?

I 2005 tog EU et vigtigt skridt mod at tvinge europæiske virksomheder til at udlede mindre CO₂: EU introducerede EU's kvotehandelssystem (Emission Trading System – ETS). ETS består af et antal CO₂-kvoter, der kan købes og sælges og som gradvist reduceres hvert år. Ideen er, at europæiske virksomheder, der udleder meget lidt CO₂ i deres produktion, kan sælge deres overskydende kvoter til andre europæiske virksomheder. På den måde kan virksomhederne tjene på at omstille til en mere bæredygtig produktion. Samtidig vil de virksomheder, der udleder store mængder CO₂, blive straffet økonomisk, da de bliver nødt til at købe ekstra kvoter. Ulempen ved ordningen er at, kvoterne kan være med til at øge udgifterne for europæisk produktion – og så stiger priserne for europæiske produkter også. I en globaliseret verdensøkonomi giver dette landene udenfor EU en fordel, når de eksporterer til EU's 27 medlemslande. Hvis de ikke skal betale for CO₂-kvoter som de europæiske virksomheder, kan de producere billigere og derfor også prissætte deres produkter billigere. Det kan skabe CO₂-lækage: en situation hvor europæiske virksomheder vælger at flytte deres produktion til lande med mindre strenge klimaregler, eller hvor EU-produkter erstattes af billigere og mere CO₂-intensive importerede produkter. Det kan gøre det sværere for europæiske virksomheder at sælge deres produkter, skabe arbejdsløshed i EU indenfor nogle sektorer og ramme den europæiske produktion.

EU vil gå langt for at beskytte europæiske jobs. Derfor har EU besluttet at indføre en klimatold på CO₂-intensive varer fra lande udenfor EU. Intentionen er at udligne konkurrencen og beskytte europæiske virksomheder. Tolden hedder CBAM: Corporate Border Adjustment Mechanism. I første omgang vil klimatolden indføres på særligt CO₂-intensive produkter såsom stål, jern, aluminium, cement og gødning, men med tiden skal den udvides til at dække stort set al import. Jo mere klimaskadelig produktionen er, desto højere bliver tolden. EU er et meget attraktivt marked, og klimatolden vil påvirke virksomheder og lande verden over. En klimatold kunne, for eksempel, tvinge den gigantiske kinesiske industri til at tilpasse sig og producere på en mere klimavenlig måde for at blive mere konkurrencedygtig – præcis ligesom den europæiske industri. Hvis virksomhederne udenfor EU omlægger deres produktion til mere bæredygtige og mindre CO₂-intensive metoder, skal de nemlig ikke betale klimatolden. Håbet er, at verden vil opleve en såkaldt Bruxelles-effekt, hvor EU's ambitioner spredt sig som ringe i vandet, eftersom ingen vil nægtes adgang til et det attraktive EU-marked med 450 millioner europæiske forbrugere med stor købekraft.

Klimatolden forventes at indbringe EU op mod 1 mia. Euro om året, som f.eks. kan investeres i grønne projekter. Ved første øjekast kan dette virke som en god, grøn, klimavenlig plan. Kritikere påpeger dog, at klimatold bare er et andet ord for protektionisme, der beskytter europæisk produktion. Andre kritiserer klimatolden for at være for bureaukratisk, da virksomheder vil komme til at bruge meget tid på dokumentation. Derudover vil klimatolden ramme udviklingslande særligt hårdt. Det forventes, at nogle europæiske virksomheder endda vil flytte deres produktion fra ulande og tilbage til EU for at undgå en ekstremt dyr og svær grøn omstilling. Dette kunne potentielt koste tusindvis af job samt vækst i lavindkomstlande, hvor en grøn omstilling ville kræve store investeringer, som landene ikke har råd til. Er dette retfærdigt, når den fattigste halvdel af verdensbefolkningen kun er ansvarlig for 7% af de globale CO₂-udledninger? Nogle mener, at EU har et ansvar for at investere massivt i at hjælpe disse lande gennem den grønne omstilling for at gøre deres produktion mere bæredygtig.

I repræsenterer i dag:

The Climate Defence Network (NGO)

The Climate Defence Network er en europæisk NGO, der arbejder for en ambitiøs grøn omstilling. Organisationen repræsenterer tusindvis af europæere, der er bekymrede for, hvordan klimaforandringer vil påvirke deres fremtid – og deres børn og børnebørns fremtid. The Climate Defence Network vil se ambitiøs handling nu! EU må tage ansvar, når det kommer til at håndtere den accelererende klimakrise, og lande udenfor EU med højt CO2-aftryk må gøre det samme.

The Climate Defence Network ser EU's CO2-kvotehandelsystem (ETS) som et nødvendigt redskab, der kan motivere europæiske virksomheder til at skifte til grønnere produktionsmetoder. Fordi de grønnere produktionsmetoder også er dyrere, skaber ETS dog et incitament til at flytte produktionen udenfor Europa, hvis ETS ikke ledsages af et lignende værktøj for CO2-intensiv import. Europæiske virksomheder kan blot flytte produktionen udenfor Europa for at undgå de strenge regler og fortsætte deres CO2-intensive produktion til en billigere pris. Så vil vi ikke have opnået noget med EU-reglerne – CO2-udledningerne vil fortsætte og bidrage til klimakrisen og true vores fælles fremtid.

EU's klimatold vil forhindre EU's virksomheder i at rykke produktionen til lande med mindre strenge klimaregler og sikre, at producenter i og udenfor EU har samme produktionsomkostninger. Derfor støtter Climate Defence Network fuldt ud EU's klimatold (CBAM). The Climate Defence Network ser klimatolden som et vigtigt værktøj, der kan bekæmpe klimaforandringerne og sikre, at alle virksomheder tager ansvar for deres CO2-udledning. EU's klimatold handler ikke blot om at beskytte virksomhederne, det handler om at beskytte planeten. Med klimatolden vil importvares priser komme til at afspejle deres reelle klimaomkostninger. Det kan motivere lande udenfor EU til at styrke deres klimapolitikker. Det kan også motivere virksomheder udenfor EU til at omlægge deres produktion med mere bæredygtige metoder, så de slipper for at betale klimatold. Det vil være til stor gavn for os alle og bidrage til at løse klimakrisen!

Samtidig er The Climate Defence Network klar over, at EU's klimatold kan ramme hårdt i lavindkomstlande, der er økonomisk afhængige af at eksportere deres varer til EU. Klimatolden kan gøre deres varer dyrere og dermed sværere at afsætte i EU. Rige landes CO2-udledninger er årsagen til, at vi nu står over for en meget alvorlig klimakrise. Derfor er det ikke retfærdigt, at de fattigste lande mærker konsekvenserne af klimakrisen mest. Det er heller ikke helt retfærdigt, hvis de også skal betale prisen for den kontant gennem EU's klimatold. EU har derfor et ansvar for at støtte den grønne omstilling i disse lande økonomisk.

Hvad kæmper I for?

- **Klimahandling nu:** Klimakrisen accelererer, og vi er ved at løbe tør for tid. Vi har brug for handling nu, og vi har brug for, at politikere over hele verden tager ansvar for at finde løsninger. Vi skal bevæge os væk fra CO2-intensiv produktion og mod grøn produktion – og mindre forbrug.
- **Globalt klimalederskab:** EU har muligheden for at gå forrest og være et eksempel for andre lande. Ved at implementere ambitiøse klimapolitikker såsom EU's klimatold effektivt kan EU motivere andre lande til at vedtage strengere klimaregler og styrke et globalt klimasamarbejde.
- **Stærk klimabeskyttelse:** EU's klimatold skal gøre mere end at beskytte europæiske virksomheder mod konkurrence udefra – tolden må gøre en reel forskel i reduktionen af de globale CO2-udledninger. Dets primære mål skal være at bekæmpe klimaforandringer effektivt, ikke blot at flytte konkurrencefordelene til EU. 100% af de penge, EU tjener på klimatolden skal bruges på at styrke den grønne omstilling – uden undtagelse.
- **Solidaritet med lav-indkomstlande:** EU's klimatold kan blive en økonomisk byrde for lavindkomstlande udenfor EU, der har et langt mindre ansvar for klimakrisen end f.eks. EU. Det er simpelthen ikke retfærdigt. EU bør støtte disse lande økonomisk i deres grønne omstilling.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Polen: EU-medlemsland, som modsætter sig udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

Tyskland: EU-medlemsland, som støtter udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

EuroSteel: Et stålselskab baseret i Europa, som bakker op om EU's klimatold.

Tyrkiet: Et tredjeland uden for EU, som ser EU's klimatold som et uretfærdigt og protektionistisk værktøj.

Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

EU's klimatold er også kendt som Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM).

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er EU's klimatold et godt og effektivt værktøj til at bekæmpe klimaforandringer?
2. Er EU's klimatold retfærdig? Straffer klimatolden udviklingslandene uretfærdigt meget, eller motiverer det dem til at tage mere bæredygtige metoder og teknologi i brug?
3. Skal omfanget af EU's klimatold udvides til at omfatte alle sektorer og produkter?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
- Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten

Introduktion til debattemaet: Hvad er EU's Klimatold (CBAM)?

I 2005 tog EU et vigtigt skridt mod at tvinge europæiske virksomheder til at udlede mindre CO₂: EU introducerede EU's kvotehandelssystem (Emission Trading System – ETS). ETS består af et antal CO₂-kvoter, der kan købes og sælges og som gradvist reduceres hvert år. Ideen er, at europæiske virksomheder, der udleder meget lidt CO₂ i deres produktion, kan sælge deres overskydende kvoter til andre europæiske virksomheder. På den måde kan virksomhederne tjene på at omstille til en mere bæredygtig produktion. Samtidig vil de virksomheder, der udleder store mængder CO₂, blive straffet økonomisk, da de bliver nødt til at købe ekstra kvoter. Ulempen ved ordningen er at, kvoterne kan være med til at øge udgifterne for europæisk produktion – og så stiger priserne for europæiske produkter også. I en globaliseret verdensøkonomi giver dette landene udenfor EU en fordel, når de eksporterer til EU's 27 medlemslande. Hvis de ikke skal betale for CO₂-kvoter som de europæiske virksomheder, kan de producere billigere og derfor også prissætte deres produkter billigere. Det kan skabe CO₂-lækage: en situation hvor europæiske virksomheder vælger at flytte deres produktion til lande med mindre strenge klimaregler, eller hvor EU-produkter erstattes af billigere og mere CO₂-intensive importerede produkter. Det kan gøre det sværere for europæiske virksomheder at sælge deres produkter, skabe arbejdsløshed i EU indenfor nogle sektorer og ramme den europæiske produktion.

EU vil gå langt for at beskytte europæiske jobs. Derfor har EU besluttet at indføre en klimatold på CO₂-intensive varer fra lande udenfor EU. Intentionen er at udligne konkurrencen og beskytte europæiske virksomheder. Tolden hedder CBAM: Corporate Border Adjustment Mechanism. I første omgang vil klimatolden indføres på særligt CO₂-intensive produkter såsom stål, jern, aluminium, cement og gødning, men med tiden skal den udvides til at dække stort set al import. Jo mere klimaskadelig produktionen er, desto højere bliver tolden. EU er et meget attraktivt marked, og klimatolden vil påvirke virksomheder og lande verden over. En klimatold kunne, for eksempel, tvinge den gigantiske kinesiske industri til at tilpasse sig og producere på en mere klimavenlig måde for at blive mere konkurrencedygtig – præcis ligesom den europæiske industri. Hvis virksomhederne udenfor EU omlægger deres produktion til mere bæredygtige og mindre CO₂-intensive metoder, skal de nemlig ikke betale klimatolden. Håbet er, at verden vil opleve en såkaldt Bruxelles-effekt, hvor EU's ambitioner spredt sig som ringe i vandet, eftersom ingen vil nægtes adgang til et det attraktive EU-marked med 450 millioner europæiske forbrugere med stor købekraft.

Klimatolden forventes at indbringe EU op mod 1 mia. Euro om året, som f.eks. kan investeres i grønne projekter. Ved første øjekast kan dette virke som en god, grøn, klimavenlig plan. Kritikere påpeger dog, at klimatold bare er et andet ord for protektionisme, der beskytter europæisk produktion. Andre kritiserer klimatolden for at være for bureaukratisk, da virksomheder vil komme til at bruge meget tid på dokumentation. Derudover vil klimatolden ramme udviklingslande særligt hårdt. Det forventes, at nogle europæiske virksomheder endda vil flytte deres produktion fra ulande og tilbage til EU for at undgå en ekstremt dyr og svær grøn omstilling. Dette kunne potentielt koste tusindvis af job samt vækst i lavindkomstlande, hvor en grøn omstilling ville kræve store investeringer, som landene ikke har råd til. Er dette retfærdigt, når den fattigste halvdel af verdensbefolkningen kun er ansvarlig for 7% af de globale CO₂-udledninger? Nogle mener, at EU har et ansvar for at investere massivt i at hjælpe disse lande gennem den grønne omstilling for at gøre deres produktion mere bæredygtig.

I repræsenterer i dag:

EuroSteel

Stålproduktion er en væsentlig kilde til CO₂-udledning og derfor også en sektor, der bidrager negativt til klimakrisen. EuroSteel er en stor (fiktiv) stålvirksomhed i Europa, der anerkender behovet for at bekæmpe klimaforandringer. Virksomheden mener også, at EU's klimatold skal indføres hurtigst muligt. Siden 2005 har europæiske stålproducenter været underlagt EU's kvotehandelssystem (Emissions Trading System – ETS) og har derigennem betalt for CO₂-kvoter for deres udledning af CO₂. I mellemtiden er mere end 25 millioner tons stål (ca. 20 % af EU's produktion) blevet importeret årligt fra tredjelande, der ikke har skullet betale for CO₂-kvoter på samme måde, som europæiske virksomheder skal. Det mener I ikke er retfærdigt for europæiske stålproducenter! EU's klimatold er derfor absolut nødvendigt for at beskytte europæiske virksomheder og jobs, forhindre CO₂-lækage og gøre det fordelagtigt at købe mere klimavenlig europæisk stål.

EuroSteel mener, at EU's klimatold er fair, fordi klimatolden skaber lige vilkår for virksomheder både inden- og udenfor EU. Uden klimatolden ville virksomheder udenfor EU være i stand til at producere deres produkter til en lavere pris – de skal nemlig ikke behøve at leve op til strenge EU-klimaregler. De ville derfor også være i stand til at sælge deres produkter til en billigere pris i Europa og dermed opnå en urimelig konkurrencefordel i forhold til EU-virksomheder. EU's klimatold vil sikre, at alle virksomheder betaler for den CO₂, de udleder, og det vil gøre konkurrencen mellem virksomheder inden- og udenfor EU mere retfærdig.

Det er meget vigtigt for EuroSteel, at EU's klimatold indføres ligeligt for alle virksomheder, uanset hvilket land de er baseret i. EU har ikke råd til at tilbyde særbehandling til visse lande – såsom lavindkomstlande. Det vil blot skabe et incitament for europæiske virksomheder til at flytte deres produktion til disse lande, hvilket vil forårsage arbejdsløshed og mindre indkomst i Europa. EU har allerede udfordringer med konkurrencen på det globale marked og har ikke råd til dette. En fuld implementering af klimatolden er absolut nødvendig!

Vi ser EU's klimatold som et værktøj, der skal bruges til at sikre retfærdig konkurrence i en overgangsperiode, indtil grønnere teknologier er udviklet til for eksempel stålproduktion. Ved at kombinere EU's eget kvotehandelssystem med en klimatold skaber vi incitamentet både inden- og udenfor EU til at investere i grønnere produktionsmetoder. Klimatolden kan altså være et effektivt redskab til at fremme klimaambitioner i tredjelande udenfor, så der opnås større reduktioner i CO₂-udledningerne globalt. Det vil være til gavn for alle!

Hvad kæmper I for?

- **Retfærdig konkurrence globalt:** Europæiske stålproducenter er udfordret af konkurrence fra lande udenfor EU, hvor klimareglerne er mindre strenge og omkostningerne til produktion er mindre. Der produceres også ofte med mere CO₂-intensive energiformer og produktionsmetoder. Vi kæmper for at sikre, at europæisk stål kan konkurrere på lige vilkår med virksomheder udenfor EU. Vi ønsker at beskytte vores markedsandele, samtidig med at vi opretholder høje klimastandarder.
- **Et overgangsværktøj:** Vi ser EU's kvotehandelssystem samt klimatold som overgangsværktøjer, der skal skabe incitamentet til at udvikle nye, mere bæredygtige produktionsmetoder og investering i grønnere energiformer til produktion.
- **Støtte til grøn omstilling:** Overgangen til en mere klimavenlig stålproduktion af vil kræve betydelige investeringer i nye teknologier. EU's politikker bør hjælpe virksomheder med at indføre mere bæredygtige metoder, samtidig med at vi beskytter arbejdspladser og holder produktionen i Europa. Dette sikrer, at Europa forbliver førende inden for bæredygtigt stål, samtidig med at økonomisk stabilitet sikres.
- **Retfærdighed for alle:** Alle virksomheder, uanset om de er inden- eller udenfor EU, bør betale samme pris for de CO₂-udledninger, deres produktion medfører. Ingen virksomhed bør opnå urimelig konkurrencefordele. Retfærdig prisfastsættelse af CO₂-udledning sikrer, at klimaansvaret deles globalt.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Polen: EU-medlemsland, som modsætter sig udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

Tyskland: EU-medlemsland, som støtter udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

Climate Defence Network: NGO, der ser EU's klimatold som et vigtigt værktøj til at bremse klimakrisen.

Tyrkiet: Et tredjeland uden for EU, som ser EU's klimatold som et uretfærdigt og protektionistisk værktøj.

Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

EU's klimatold er også kendt som Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM).

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er EU's klimatold et godt og effektivt værktøj til at bekæmpe klimaforandringer?
2. Er EU's klimatold retfærdig? Straffer klimatolden udviklingslandene uretfærdigt meget, eller motiverer det dem til at tage mere bæredygtige metoder og teknologi i brug?
3. Skal omfanget af EU's klimatold udvides til at omfatte alle sektorer og produkter?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
- Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten

Introduktion til debattemaet: Hvad er EU's Klimatold (CBAM)?

I 2005 tog EU et vigtigt skridt mod at tvinge europæiske virksomheder til at udlede mindre CO₂: EU introducerede EU's kvotehandelssystem (Emission Trading System – ETS). ETS består af et antal CO₂-kvoter, der kan købes og sælges og som gradvist reduceres hvert år. Ideen er, at europæiske virksomheder, der udleder meget lidt CO₂ i deres produktion, kan sælge deres overskydende kvoter til andre europæiske virksomheder. På den måde kan virksomhederne tjene på at omstille til en mere bæredygtig produktion. Samtidig vil de virksomheder, der udleder store mængder CO₂, blive straffet økonomisk, da de bliver nødt til at købe ekstra kvoter. Ulempen ved ordningen er at, kvoterne kan være med til at øge udgifterne for europæisk produktion – og så stiger priserne for europæiske produkter også. I en globaliseret verdensøkonomi giver dette landene udenfor EU en fordel, når de eksporterer til EU's 27 medlemslande. Hvis de ikke skal betale for CO₂-kvoter som de europæiske virksomheder, kan de producere billigere og derfor også prissætte deres produkter billigere. Det kan skabe CO₂-lækage: en situation hvor europæiske virksomheder vælger at flytte deres produktion til lande med mindre strenge klimaregler, eller hvor EU-produkter erstattes af billigere og mere CO₂-intensive importerede produkter. Det kan gøre det sværere for europæiske virksomheder at sælge deres produkter, skabe arbejdsløshed i EU indenfor nogle sektorer og ramme den europæiske produktion.

EU vil gå langt for at beskytte europæiske jobs. Derfor har EU besluttet at indføre en klimatold på CO₂-intensive varer fra lande udenfor EU. Intentionen er at udligne konkurrencen og beskytte europæiske virksomheder. Tolden hedder CBAM: Corporate Border Adjustment Mechanism. I første omgang vil klimatolden indføres på særligt CO₂-intensive produkter såsom stål, jern, aluminium, cement og gødning, men med tiden skal den udvides til at dække stort set al import. Jo mere klimaskadelig produktionen er, desto højere bliver tolden. EU er et meget attraktivt marked, og klimatolden vil påvirke virksomheder og lande verden over. En klimatold kunne, for eksempel, tvinge den gigantiske kinesiske industri til at tilpasse sig og producere på en mere klimavenlig måde for at blive mere konkurrencedygtig – præcis ligesom den europæiske industri. Hvis virksomhederne udenfor EU omlægger deres produktion til mere bæredygtige og mindre CO₂-intensive metoder, skal de nemlig ikke betale klimatolden. Håbet er, at verden vil opleve en såkaldt Bruxelles-effekt, hvor EU's ambitioner spredt sig som ringe i vandet, eftersom ingen vil nægtes adgang til et det attraktive EU-marked med 450 millioner europæiske forbrugere med stor købekraft.

Klimatolden forventes at indbringe EU op mod 1 mia. Euro om året, som f.eks. kan investeres i grønne projekter. Ved første øjekast kan dette virke som en god, grøn, klimavenlig plan. Kritikere påpeger dog, at klimatold bare er et andet ord for protektionisme, der beskytter europæisk produktion. Andre kritiserer klimatolden for at være for bureaukratisk, da virksomheder vil komme til at bruge meget tid på dokumentation. Derudover vil klimatolden ramme udviklingslande særligt hårdt. Det forventes, at nogle europæiske virksomheder endda vil flytte deres produktion fra ulande og tilbage til EU for at undgå en ekstremt dyr og svær grøn omstilling. Dette kunne potentielt koste tusindvis af job samt vækst i lavindkomstlande, hvor en grøn omstilling ville kræve store investeringer, som landene ikke har råd til. Er dette retfærdigt, når den fattigste halvdel af verdensbefolkningen kun er ansvarlig for 7% af de globale CO₂-udledninger? Nogle mener, at EU har et ansvar for at investere massivt i at hjælpe disse lande gennem den grønne omstilling for at gøre deres produktion mere bæredygtig.

I repræsenterer i dag:

Tyskland

Den tyske regering støtter generelt EU's klimatold (CBAM). Tyskland mener, det er vigtigt, at der indføres regler på europæisk niveau for at forhindre CO₂-lækage og forhindre CO₂-intensive europæiske industrier i at flytte deres produktion til lande uden CO₂-afgifter. Den tyske regering mener, at hvis klimatolden ikke indføres, vil CO₂-udledningen bare komme fra lande uden for EU. Så er vi jo lige vidt i forhold til klimakrisen! Det vil samtidig medføre en høj pris for EU's økonomi og skade europæiske virksomheders konkurrenceevne – inklusive tyske virksomheder. Tysklands regering mener, at EU's klimatold er et vigtigt redskab til sikre retfærdig konkurrence. Europæiske virksomheder betaler allerede for deres CO₂-udledning under EU's kvotehandelssystem (ETS), og derfor skal Europa naturligvis indføre et lignende værktøj for importerede varer.

Uden klimatolden vil udenlandske virksomheder kunne sælge deres produkter billigere i EU uden at betale for den skade, deres CO₂-udledning forårsager. Det ville være en stor ulempe for CO₂-intensive europæiske industrier, såsom stål- og kemikalieindustrien. Med klimatolden vil virksomheder udenfor EU også betale for den CO₂, deres produktion udleder, hvis de vil sælge deres varer på det europæiske marked. På den måde gælder de samme regler, uanset om produktionen finder sted inden for eller uden for EU. Det vil samtidig være med til at beskytte europæiske industrier – og det vil sikre, at ingen virksomheder kan opnå en urimelig fordel ved at producere i lande med mindre strenge klimaregler. Klimatolden skal dog indføres på en måde, der ikke skaber for mange komplekse regler for europæiske virksomheder, der importerer produkter og råvarer fra lande uden for EU. For mange regler og dokumentationskrav vil være en byrde for europæiske importvirksomheder og vil kunne skade europæiske økonomier. Reglerne skal være enkle og klare!

Den tyske regering mener, at EU's klimatold er mere end blot beskyttelse af europæiske virksomheder. Den sender et klart budskab til omverdenen: Hvis man vil handle med Europa, bør man tage klimaforandringerne alvorligt. Tyskland håber, at dette vil motivere andre lande til at hæve deres klimaambitioner og også reducere deres CO₂-udledninger.

Tysk industri er mest tilbøjelig til at indføre en ensartet CO₂-told for virksomheder i lande uden for EU, mens nogle tyske NGO'er mener, at tolden bør afhænge af landets indkomstniveau. Nogle peger på, at det er uretfærdigt, at lavindkomstlande rammes hårdt af klimatolden og får sværere ved at afsætte deres varer på det europæiske marked. Især når de ikke har bidraget til klimakrisen i samme grad som for eksempel EU. Den tyske regering anerkender, at der kan være en vis rimelighed i at indføre en differentieret klimatold – altså at klimatolden skal afhænge af landet generelle indkomstniveau. Men sådan en løsning vil have både fordele og ulemper – både for klimaet og EU-virksomhedernes konkurrenceevne.

Hvad kæmper I for?

- **Retfærdig konkurrence for tysk industri:** Det er vigtigt, at tyske virksomheder, som stål- og kemikalieproducenter, ikke står overfor uretfærdig konkurrence fra virksomheder i lande udenfor EU med mindre strenge klimaregler. Derfor ønsker den tyske regering at støtte de europæiske virksomheder – især de tyske – ved at skabe lige konkurrencevilkår med virksomheder uden for EU.
- **Stærk klimaindsats i Europa og resten af verden:** EU's klimatold er et stærkt og effektivt værktøj til at sikre, at klimakrisen ikke bliver overset, når lande handler med hinanden. Tyskland opfordrer alle lande til at hæve deres klimaambitioner og investere i grønnere produktionsmetoder.
- **Beskyttelse af arbejdspladser og økonomi:** Tysklands virksomheder skaber et stort antal arbejdspladser og er afgørende for EU's økonomi. EU's klimatold hjælper disse virksomheder med at forblive konkurrencedygtige ved at forhindre, at produktionen flyttes til lande med lavere klimastandarder. Samtidig skaber klimatolden incitament til, at virksomheder indfører mere klimavenlige teknologier. På en måde kan man styrke den grønne omstilling samtidig med, at beskæftigelse og økonomisk stabilitet sikres.
- **Klimaretfærdighed:** Den tyske regering er fortsat lidt usikker på, om EU's klimatold skal indføres ligeligt for lande uden for EU, eller om EU skal tilbyde økonomisk og teknisk støtte til nogle lavindkomstlande uden for EU, der kan blive hårdt ramt af CO₂-tolden. Tyskland ser fordele og ulemper ved begge løsninger.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Polen: EU-medlemsland, som modsætter sig udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

EuroSteel: Et stålselskab baseret i Europa, som bakker op om EU's klimatold.

Climate Defence Network: NGO, der ser EU's klimatold som et vigtigt værktøj til at bremse klimakrisen.

Tyrkiet: Et tredjeland uden for EU, som ser EU's klimatold som et uretfærdigt og protektionistisk værktøj.

Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

EU's klimatold er også kendt som Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM).

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er EU's klimatold et godt og effektivt værktøj til at bekæmpe klimaforandringer?
2. Er EU's klimatold retfærdig? Straffer klimatolden udviklingslandene uretfærdigt meget, eller motiverer det dem til at tage mere bæredygtige metoder og teknologi i brug?
3. Skal omfanget af EU's klimatold udvides til at omfatte alle sektorer og produkter?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
- Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten

Introduktion til debattemaet: Hvad er EU's Klimatold (CBAM)?

I 2005 tog EU et vigtigt skridt mod at tvinge europæiske virksomheder til at udlede mindre CO₂: EU introducerede EU's kvotehandelssystem (Emission Trading System – ETS). ETS består af et antal CO₂-kvoter, der kan købes og sælges og som gradvist reduceres hvert år. Ideen er, at europæiske virksomheder, der udleder meget lidt CO₂ i deres produktion, kan sælge deres overskydende kvoter til andre europæiske virksomheder. På den måde kan virksomhederne tjene på at omstille til en mere bæredygtig produktion. Samtidig vil de virksomheder, der udleder store mængder CO₂, blive straffet økonomisk, da de bliver nødt til at købe ekstra kvoter. Ulempen ved ordningen er at, kvoterne kan være med til at øge udgifterne for europæisk produktion – og så stiger priserne for europæiske produkter også. I en globaliseret verdensøkonomi giver dette landene udenfor EU en fordel, når de eksporterer til EU's 27 medlemslande. Hvis de ikke skal betale for CO₂-kvoter som de europæiske virksomheder, kan de producere billigere og derfor også prissætte deres produkter billigere. Det kan skabe CO₂-lækage: en situation hvor europæiske virksomheder vælger at flytte deres produktion til lande med mindre strenge klimaregler, eller hvor EU-produkter erstattes af billigere og mere CO₂-intensive importerede produkter. Det kan gøre det sværere for europæiske virksomheder at sælge deres produkter, skabe arbejdsløshed i EU indenfor nogle sektorer og ramme den europæiske produktion.

EU vil gå langt for at beskytte europæiske jobs. Derfor har EU besluttet at indføre en klimatold på CO₂-intensive varer fra lande udenfor EU. Intentionen er at udligne konkurrencen og beskytte europæiske virksomheder. Tolden hedder CBAM: Corporate Border Adjustment Mechanism. I første omgang vil klimatolden indføres på særligt CO₂-intensive produkter såsom stål, jern, aluminium, cement og gødning, men med tiden skal den udvides til at dække stort set al import. Jo mere klimaskadelig produktionen er, desto højere bliver tolden. EU er et meget attraktivt marked, og klimatolden vil påvirke virksomheder og lande verden over. En klimatold kunne, for eksempel, tvinge den gigantiske kinesiske industri til at tilpasse sig og producere på en mere klimavenlig måde for at blive mere konkurrencedygtig – præcis ligesom den europæiske industri. Hvis virksomhederne udenfor EU omlægger deres produktion til mere bæredygtige og mindre CO₂-intensive metoder, skal de nemlig ikke betale klimatolden. Håbet er, at verden vil opleve en såkaldt Bruxelles-effekt, hvor EU's ambitioner spredt sig som ringe i vandet, eftersom ingen vil nægtes adgang til et det attraktive EU-marked med 450 millioner europæiske forbrugere med stor købekraft.

Klimatolden forventes at indbringe EU op mod 1 mia. Euro om året, som f.eks. kan investeres i grønne projekter. Ved første øjekast kan dette virke som en god, grøn, klimavenlig plan. Kritikere påpeger dog, at klimatold bare er et andet ord for protektionisme, der beskytter europæisk produktion. Andre kritiserer klimatolden for at være for bureaukratisk, da virksomheder vil komme til at bruge meget tid på dokumentation. Derudover vil klimatolden ramme udviklingslande særligt hårdt. Det forventes, at nogle europæiske virksomheder endda vil flytte deres produktion fra ulande og tilbage til EU for at undgå en ekstremt dyr og svær grøn omstilling. Dette kunne potentielt koste tusindvis af job samt vækst i lavindkomstlande, hvor en grøn omstilling ville kræve store investeringer, som landene ikke har råd til. Er dette retfærdigt, når den fattigste halvdel af verdensbefolkningen kun er ansvarlig for 7% af de globale CO₂-udledninger? Nogle mener, at EU har et ansvar for at investere massivt i at hjælpe disse lande gennem den grønne omstilling for at gøre deres produktion mere bæredygtig.

I repræsenterer i dag:

Polen

Den polske regering er meget kritisk over for EU's klimatold. Den største bekymring er, at klimatolden vil øge omkostningerne for virksomheder og forbrugere i Polen. Polen er som land stærkt afhængig af CO₂-intensivt kul, der især bruges til produktion af elektricitet. Den polske økonomi er allerede under pres fra forskellige EU-klimatiltag som f.eks. EU's kvotehandelssystem. Polen er bekymret for, at EU's klimatold – ligesom kvotehandelssystemet – vil gøre både produktion og import endnu dyrere.

Polen er generelt et ret klimaskeptisk land. Denne klimaskepsis handler blandt andet om en stærk bekymring for, hvordan EU's forskellige klimatiltag og -regler vil påvirke Polens økonomi og energisikkerhed. Polen kan blive ramt hårdt af EU's klimatold, da landet importerer mange varer som cement, gødning, stål, aluminium og elektricitet fra lande uden for EU. Med klimatolden står disse varer til at blive dyrere. Ifølge den polske klimaminister vil klimatolden: "pålægge europæiske borgere, især dem, der er mindre velhavende, for store økonomiske byrder forbundet med import af produkter og elektricitet." Den polske regering ser altså EU's klimatold som socialt uretfærdigt for nogle europæiske borgere. Polen mener, at klimatolden: "vil pålægge samfundet for store byrder og have store økonomiske og sociale konsekvenser", og tilføjer, at: "den polske regering ikke vil lade Bruxelles diktere." Man mener altså ikke, at det er rimeligt, at der tages beslutninger i Bruxelles – langt væk fra de polske borgere – som har så store konsekvenser for den polske økonomi.

Derudover er Polen bekymret for, hvordan landene uden for EU vil reagere på EU's klimatold. Hvis EU lægger ekstra afgifter på import, kan dets handelspartnere beslutte sig for at svare igen med en told på europæiske varer. Dette kan skade den polske eksportøkonomi hårdt og bringe europæiske arbejdspladser i fare.

Polen er blandt de mest klimaskeptiske EU-medlemslande og har flere gange modsat sig EU's klimamål. Senest i forbindelse med vedtagelsen af EU's klimatold i 2023, hvor Polen bragte klimatolden for EU-Domstolen. Polen mener, at klimatolden burde have været vedtaget enstemmigt af alle medlemslandene i stedet for med et kvalificeret flertal, da Polen så ville have nedlagt veto mod vedtagelsen af den. Den polske regering ønsker at se både EU's kvotehandelssystem og klimatold helt fjernet, så medlemslandene ikke behøver at betale for den CO₂, de udleder ved produktion eller importerer.

Kort sagt: Polen mener, at EU's klimatold er socialt og økonomisk uretfærdig, skaber store økonomiske risici og kan skade EU's handelsforbindelser med andre lande. Ifølge Polen skaber klimatolden flere problemer, end den løser.

Hvad kæmper I for?

- **Rimelige priser på energi og produkter:** Den polske regering er meget bekymret over de potentielle prisstigninger, som EU's klimatold kan forårsage på både produktion og import. Den ønsker at sikre billig energi og billige produkter for både polske borgere og virksomheder.
- **Et socialt retfærdigt EU:** Ikke alle EU-lande er i samme situation med hensyn til økonomi og energiforbrug. Polen er stærkt afhængig af billigt kul til elektricitet og produktion, og landet udvikler sig stadig økonomisk. At pålægge mindre velhavende EU-lande som Polen de samme klimarelaterede omkostninger og regler som rigere EU-medlemmer er uretfærdigt. EU-politikker som EU's klimatold skal tage højde for disse forskelle og sikre, at alle medlemslande kan gennemgå en grøn omstilling i det tempo der passer landets omstændigheder.
- **Gode handelsforbindelser:** Polen ønsker at undgå konflikter med handelspartnere uden for EU. Hvis landene reagerer på EU's klimatold med en gengældelsestold, kan det koste europæiske arbejdspladser og skade både Polens og EU's økonomi. Det vil være meget alvorligt på et tidspunkt, hvor EU allerede er meget udfordret i forhold til sin konkurrenceevne globalt!

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Tyskland: EU-medlemsland, som støtter udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

EuroSteel: Et stålselskab baseret i Europa, som bakker op om EU's klimatold.

Tyrkiet: Et tredjeland uden for EU, som ser EU's klimatold som et uretfærdigt og protektionistisk værktøj.

Climate Defence Network: NGO, der ser EU's klimatold som et vigtigt værktøj til at bremse klimakrisen.

Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

EU's klimatold er også kendt som Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM).

I skal i dag deltage i en debat om spørgsmålet: Skal EU's klimatold være lige for alle lande?

Debatten vil bestå af tre runder på hver 10 minutter med fokus på disse spørgsmål:

1. Er EU's klimatold et godt og effektivt værktøj til at bekæmpe klimaforandringer?
2. Er EU's klimatold retfærdig? Straffer klimatolden udviklingslandene uretfærdigt meget, eller motiverer det dem til at tage mere bæredygtige metoder og teknologi i brug?
3. Skal omfanget af EU's klimatold udvides til at omfatte alle sektorer og produkter?

Instruktioner

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, I skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
- Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten

Introduktion til debattemaet: Hvad er EU's Klimatold (CBAM)?

I 2005 tog EU et vigtigt skridt mod at tvinge europæiske virksomheder til at udlede mindre CO₂: EU introducerede EU's kvotehandelssystem (Emission Trading System – ETS). ETS består af et antal CO₂-kvoter, der kan købes og sælges og som gradvist reduceres hvert år. Ideen er, at europæiske virksomheder, der udleder meget lidt CO₂ i deres produktion, kan sælge deres overskydende kvoter til andre europæiske virksomheder. På den måde kan virksomhederne tjene på at omstille til en mere bæredygtig produktion. Samtidig vil de virksomheder, der udleder store mængder CO₂, blive straffet økonomisk, da de bliver nødt til at købe ekstra kvoter. Ulempen ved ordningen er at, kvoterne kan være med til at øge udgifterne for europæisk produktion – og så stiger priserne for europæiske produkter også. I en globaliseret verdensøkonomi giver dette landene udenfor EU en fordel, når de eksporterer til EU's 27 medlemslande. Hvis de ikke skal betale for CO₂-kvoter som de europæiske virksomheder, kan de producere billigere og derfor også prissætte deres produkter billigere. Det kan skabe CO₂-lækage: en situation hvor europæiske virksomheder vælger at flytte deres produktion til lande med mindre strenge klimaregler, eller hvor EU-produkter erstattes af billigere og mere CO₂-intensive importerede produkter. Det kan gøre det sværere for europæiske virksomheder at sælge deres produkter, skabe arbejdsløshed i EU indenfor nogle sektorer og ramme den europæiske produktion.

EU vil gå langt for at beskytte europæiske jobs. Derfor har EU besluttet at indføre en klimatold på CO₂-intensive varer fra lande udenfor EU. Intentionen er at udligne konkurrencen og beskytte europæiske virksomheder. Tolden hedder CBAM: Corporate Border Adjustment Mechanism. I første omgang vil klimatolden indføres på særligt CO₂-intensive produkter såsom stål, jern, aluminium, cement og gødning, men med tiden skal den udvides til at dække stort set al import. Jo mere klimaskadelig produktionen er, desto højere bliver tolden. EU er et meget attraktivt marked, og klimatolden vil påvirke virksomheder og lande verden over. En klimatold kunne, for eksempel, tvinge den gigantiske kinesiske industri til at tilpasse sig og producere på en mere klimavenlig måde for at blive mere konkurrencedygtig – præcis ligesom den europæiske industri. Hvis virksomhederne udenfor EU omlægger deres produktion til mere bæredygtige og mindre CO₂-intensive metoder, skal de nemlig ikke betale klimatolden. Håbet er, at verden vil opleve en såkaldt Bruxelles-effekt, hvor EU's ambitioner spredt sig som ringe i vandet, eftersom ingen vil nægtes adgang til et det attraktive EU-marked med 450 millioner europæiske forbrugere med stor købekraft.

Klimatolden forventes at indbringe EU op mod 1 mia. Euro om året, som f.eks. kan investeres i grønne projekter. Ved første øjekast kan dette virke som en god, grøn, klimavenlig plan. Kritikere påpeger dog, at klimatold bare er et andet ord for protektionisme, der beskytter europæisk produktion. Andre kritiserer klimatolden for at være for bureaukratisk, da virksomheder vil komme til at bruge meget tid på dokumentation. Derudover vil klimatolden ramme udviklingslande særligt hårdt. Det forventes, at nogle europæiske virksomheder endda vil flytte deres produktion fra ulande og tilbage til EU for at undgå en ekstremt dyr og svær grøn omstilling. Dette kunne potentielt koste tusindvis af job samt vækst i lavindkomstlande, hvor en grøn omstilling ville kræve store investeringer, som landene ikke har råd til. Er dette retfærdigt, når den fattigste halvdel af verdensbefolkningen kun er ansvarlig for 7% af de globale CO₂-udledninger? Nogle mener, at EU har et ansvar for at investere massivt i at hjælpe disse lande gennem den grønne omstilling for at gøre deres produktion mere bæredygtig.

I repræsenterer i dag:

Tyrkiet

Tyrkiet er en vigtig handelspartner for EU, især inden for sektorer som stål, cement og aluminium. Med EU's klimatold vil der blive tilføjet en afgift på CO₂-udledningen fra importerede varer. Tyrkiet frygter derfor, at landets eksport til EU vil blive dyrere, og at det vil blive sværere at afsætte tyrkiske varer på EU's marked. EU er Tyrkiets allervigtigste handelspartner, og det betyder derfor meget for landet, at dets virksomheder kan sælge deres varer i EU. Mange tyrkiske virksomheder er samtidig stadig stærkt afhængige af fossile brændstoffer og står derfor til at blive ramt ret hårdt af EU's klimatold. Det vil gøre det sværere for disse virksomheder at konkurrere med europæiske producenter, der har investeret i renere teknologier i årevis. Ifølge vurderinger vil Tyrkiets eksport af stål til EU kunne falde med helt op til 60%!

Fra Tyrkiets perspektiv er EU's klimatold uretfærdig og protektionistisk. Landet argumenterer med, at velhavende regioner som EU har nydt godt af at kunne udlede CO₂ omkostningsfrit i mange årtier. Og nu hvor klimakrisen rammer, flytter EU omkostningerne ved den grønne omstilling over på udviklingsøkonomier og mindre velhavende lande som Tyrkiet. EU's klimatold kan true tyrkiske job i vigtige eksportsektorer og belaste Tyrkiets handelsforbindelser med EU. I stedet for at indføre nye CO₂-afgifter mener Tyrkiet, at EU bør tilbyde økonomisk og teknologisk støtte for at hjælpe sine naboer med på sigt at producere mere bæredygtigt.

Derfor opfordrer Tyrkiet også EU til ikke at udvide EU's klimatold til flere sektorer, før mere retfærdige aftaler er kommet på plads. Klimaforandringer er et globalt problem, der kræver samarbejde – ikke straf til mindre velhavende lande, der har et mindre ansvar for klimakrisen end eksempelvis EU. Tyrkiet understreger, at en virkelig retfærdig klimapolitik bør være baseret på partnerskab og fælles ansvar. En retfærdig klimapolitik ville give lande uden for EU en reel chance for at gennemføre den grønne omstilling i deres eget tempo uden at skade deres økonomier.

Hvad kæmper I for?

- **Støtte til en retfærdig grøn omstilling:** I stedet for at indføre nye todsatser gennem EU's klimatold, bør EU yde økonomisk støtte og teknologisk bistand for at hjælpe Tyrkiet med at modernisere sine industrier og omstille sig til en mere bæredygtig produktion. Samarbejde og støtte er mere effektive end sanktioner hvis EU vil opnå de globale klimamål.
- **Beskyttelse af Tyrkiske job og Tyrkiets konkurrenceevne:** Tyrkiet vil gerne sikre beskæftigelse og økonomisk stabilitet i vigtige sektorer som stål, cement og aluminium. Hurtige ændringer uden tilstrækkelig økonomisk støtte kan føre til tab af arbejdspladser i Tyrkiet og svække landets globale konkurrenceevne.
- **Retfærdig handel og stærke relationer:** Udvidelsen af EU's klimatold må ikke underminere international handel eller skade de økonomiske forbindelser mellem EU og mindre velhavende lande. Klimapolitikker bør fremme partnerskab og fælles fremskridt, ikke skabe nye handelsbarrierer mellem landene.

Kort oversigt over alle aktører i debatten

Polen: EU-medlemsland, som modsætter sig udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

Tyskland: EU-medlemsland, som støtter udvidelsen af EU's klimatold af økonomiske årsager.

Climate Defence Network: NGO, der ser EU's klimatold som et vigtigt værktøj til at bremse klimakrisen.

EuroSteel: Et stålselskab baseret i Europa, som bakker op om EU's klimatold.